

מתקעור בעוולם, והוא עת רצון לכל, ולעשות טוב לכל הדודים, לצדיקים ולרשעים. ואז זמן תפלה הוא להתפלל לפני המלך הקדוש. ועל זה, בשעה שבא הבקר, כל אותם אסירי המליך מוצאים מנוחה, זמן תפלה הוא עליהם וכל שכן אותם שחוזרים בתשובה ומקשים בקשורתם לפני המלך הקדוש, משום שבעה זו יוציא ממנה אחד לצד דרום, ורפהאל שמו, וכל מני רפואי בידו. ומצד דרום יוציא רוח אחת ומגיעה לאותו הממנה שמנתה על הרפואה. ולשוגגעה הרפואה לפניו הקדוש ברוך הוא, הוא פוקד לבית דינו שלא יפתחו בדין, משום שהחמים ביד הקדוש ברוך הוא, ולא בידיהם.

ומהונך שהוא עת רצון, רצה הקדוש ברוך הוא זכית אותו באיש. אם ימצא בתפלה יפה. ואם לא - נחשב לו שוגג או שהוא בעל תשובה - חס עלי. באotta שעה נשמע קול צפירים המכונות, שפטות (מלחים קד) אשר שם צפירים יקננו. ואוthon צפירים מודות ומשבחות לקדוש ברוך הוא. ואotta אילת השחר אתר בעלה מא ואמר, (מלחים לא) מה רב טובך אשר אפנט ליראיך וגוי. אז אותו ממנה יוצא, וועשה כל מה שנאצטיה.

אם תאמר שמיini רפואי בידיו כמו שאמרנו - לא בך! שהרי רפואי לא היתה, רק בידי המליך הקדוש. אבל בשעה שפוקר הקדוש ברוך הוא רפואי לאותו האדם, והוא יוציא, וכל המקטרגים הממינים על מחלות רעות פוחדים מפניו. אז אותה הרוח שגסעה מצד דרום מושיטה לו לאותו אדם, ובריה הרפואה נמצאת, והפל בידיו הקדוש ברוך הוא.

ולמעבד טיבו לכל עלה, לזק אין ולהיבין. וכדיין עידן צלחתא הוא, למצליל קמי מלכא קדיישא.

יעל דא, בשעתא דאתי צפרא, כל אינון אסירי מלכא, אשכחו ניחא, עידן צלחתא איהו עלייהו. וכל שבן אינון דמייבין בתuibתא, ובעאן בעותהון לךמי מלכא קדיישא. בגין, דהאי שעטה, חד ממנא נפיק לסתר דרום, ורפהאל שםיה, וכל זיני אסוטא בידוי. ומטר דרום, נפק חד רוחא, ומטי לגביה היה ממנא, דממנא על אסוטא. ובד מטי צלחתא לךמי קדשא בריך הוא, פקיד לבי דין דיליה, שלא יפתחון בדין, בגין דחאים בידא קודשא בריך היא, ולא בידיהון.

ימנו דאייה עידן רעוא, בעא קודשא בריך הרוא זכותא דההוא בר נש, אי ישתחב בצלחתא, (יאו, וא לא חשב ליה בשוגג) או דאייה מאריה דuibתא, חס עליה. בהיה שעטה כל צפין דמגןן אשטמעו, דכתיב, (מלחים קד) אשר שם צפירים יקננו. ואינון צפירים אודאן ומשבחו לקודשא בריך הוא. ובהיה אילת השחר אתר בעלה מא ואמר, (מלחים לא) מה רב טובך אשר צפנת ליראיך וגוי. כדיין ההוא ממנא נפיק, ועבד כל מה דאתפק.

יאי תימא זיני אסוטא בידוי כמה דאמרן. לאו הכי. דהאי אסוטא לא הווי, אלא בידוי מלכא קדיישא. אבל בשעתא דפקיד קודשא בריך הוא אסוטא לההוא בר נש, איהו נפיק, וכל אינון מקטרגין דמגן על מרענן בישין, דחולין מגיה. כדיין ההוא רוחא דקא נסע מטרא דדרום, אוישט ליה לההוא בר נש, והאי אסוטא אשטכח, וכלא בידוי קודשא בריך הוא.